

BEUCKELEERS, Jef (eigenlijk Joseph), scheepsbouwer, mecenas en kunstverzamelaar (Antwerpen 31 december 1878 - Antwerpen 31 december 1969). Zoon van Emiel Beuckeleers die te Antwerpen op de scheepswerf Donche ging werken en door zijn huwelijk in de leiding van dit bedrijf kwam. Jef Beuckeleers volgde in 1911 zijn vader op in de directie van het bedrijf Donche-Beuckeleers en bleef als zodanig vijfendertig jaren lang actief, waardoor hij in de kringen van haven en handel een geziene figuur werd. Hij was dit echter ook op sociaal en cultureel terrein. Op sociaal vlak maakte hij zich vooral verdienstelijk voor het Werk voor Wederaanpassing van gewezen gevangenen en door het ondervoorzitterschap van de Commissie der Gevangenen. In culturele milieus van Antwerpen werd hij vooral bekend als kunstverzamelaar en mecenas: in het spoor van zijn vader bedacht hij het Nationaal Scheepvaartmuseum te Antwerpen met belangrijke schenkingen en hij bezat een privé-galerij met werken van vooral moderne en liefst jonge Antwerpse schilders. Beuckeleers beijverde zich om de figuur van Peter Benoit hoog te houden en steunde het Peter Benoitfonds, waarvan hij voorzitter is geweest. Verder was hij ook jarenlang voorzitter van het Willemsfonds te Antwerpen. Tijdens de Eerste Wereldoorlog woonde hij in Nederland waar hij, van de oprichting af in Den Haag op 30 april 1917, bestuurslid was van het Vlaamsch-Belgisch Verbond, dat flaminganten van verschillende politieke strekking rondom het zgn. minimumprogramma groepeerde. Voor de V.B. ligt zijn betekenis nochtans op het culturele vlak in het Antwerpse, want in de politiek heeft Beuckeleers verder geen rol gespeeld.

LITERATUUR: *La Belgique active* (1933).

REGINALD DE SCHRYVER